

Kur'an'ı Kerim'de geçen tüm haramlar nelerdir? Amaç, hikmet ve hakikatları ne anlatır?

Bugün inşallah Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'daki haramlar, bunların hikmetleri ve ayetlerin üzerinden konuşacağız. Haramlar rehberi; önce haramdan bahsedeceğim, şeye başlamadan önce. Hangi konularda nasıl giriş yapacağız ve bunlar konuşacağız: Sihir ve büyü, şirk ve gizli şirk, rüşvet, faiz, hırsızlık, zina ve iftira, eşkiyalık ve terör, yalan şahitlik, yalan yemin ve aşırılık, ölçüde hile, giybet ve alay.

Alemlerin Rabbi olan Settarü'l Uyub yani ayipleri örten ve Gaffarü'z Zünub yani günahları bağışlayan Allah Azze ve Celle'ye hamdolsun. O insanı Ahsen-i Takvim sırrıyla yani en güzel kıvamda yaratmıştır. Ruhundan üfleyerek onu yeryüzünün halifesi kılmıştır. Salat ve selam "*Ben güzel ahlaki tamamlamak üzere gönderildim*" buyuran, haramın zerresinden beri, helalin ve tayyib olanın temsili, gönüllerimizin sultانı Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz'e, onun aline, ashabına ve kiyamete dek bu nurlu yolu izleyen hakikat erlerine olsun.

Bugün burada bir araya gelmişimiz,aslında sıradan bir fıkıh dersi işlemek, yasaklar listesini bir kanun maddesi gibi okuyup geçmek değil. Aslında amacımız, gayemiz; Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'ın "*Hududullah*" olarak çizdiği, yani Allah'ın sınırları olarak çizdiği o kırmızı çizgilerin zahiri kabuğunu delip batını özüne, hikmatine, hikmetine nüfuz etmektir. Tasavvuf erbabı nazarında bu dünya bir gurbet diyarıdır. İnsan ise Elest bezminde verdiği sözü tutarak aslı vatanına dönmeye çalışan bir garip yolculudur. Bu manevi yolculuk esnasında da haramlar, salikin ayağına takılan prangalardır, ruhun semasına yükselmesini engelleyen ağırlıklardır ve kalp aynasını karartan pas lekeleridir.

Büyük müfessirlerin ve usul alimlerinin beyan ettiği üzere, ayetlerin iniş sebeplerini bilmek o hükmün ruhunu kavramanın da en sağlam yoludur. Çünkü Kur'an-ı Kerim Azimüşşan, boşlukta yankılanan soyut emirler yiğini değildir; bilakis hayatın tam kalbine, yaşılayılara, insan nefsinin krizlerine inen ilahi bir şifadır. Haram kılınan her fiili, o ayetinindiği tarihi atmosfere sokacağınız inşallah. Nüzul sebeplerini, insan hikayelerine dokunarak ve oradan günümüz insanının manevi yaralarına merhem olacak bu tasavvufi reçeteleri çıkararak aslında bunlardan bahsedeceğiz.

Beş durak belirledik. Bunların ilki; Varlığın Yakıtı: Yeme içme yasakları ve kalbi tesirleri. İki; Toplumsal Adalet: Faiz, rüşvet, hırsızlık ve ölçüde hile. Üç; Nefsin ve Neslin Muhaftası: Zina, iftira ve aile hukuku. Dört; İtikat ve Gayb: Sihir, büyü ve şirk. Beş ve son olarak da; Dilin ve Kalbin Afetleri: Yalan yere şahitlik, yalan yemin ve giybet.

İlkinden başlayalım.

Kalbin Gidası ve Manevi Körlük Sebepleri: Yeme İçme

Allah'tan başkası adına kesilenler ve "Meyte" hikayesi. "Meyte" leş demek. Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'da En'âm Suresi'nde bizlere buyuruyor: "*Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahdır.*" (En'âm Suresi, 121. Ayet).

Bu nüzulen sebebi nedir, tarihsel sebebi nedir bunu açıklayacağız. Bu ayet-i kerimenin inmesine sebep olan hadise çok manidardır. Mekkeli müşrikler, müminlerin kafasını karıştırmak ve imanlarını sarsmak için şeytani bir mantık yürütüyorlardı ve şöyle diyorlardı: "Ey Muhammed, siz kendi elinizle öldürdüğünüzü, kestiğinizi helal sayıp yiyorsunuz da Allah'ın altın bir bıçakla öldürdüğünü -yani eceliyle öldürdüğünü- leşti neden haram sayılıyorsunuz? Allah'ın öldürdüğü sizin kestiğinizden daha temiz değil midir?" Bu demagoji zahiren bir mantık oyunu gibi görünse

de özünde helal ve haram koyma yetkisini Allah Azze ve Celle'den alıp akla ve nefse verme curetidir esasen.

Peki bunun hikmeti nedir? Tasavvuf penceresinden baktığımız zaman, besmelesiz kesilen veya leş olan hayvanın etini yemek, derin bir gaflet halinin vücuda zerk edilmesidir. Mülk sahibini tanımak... İnsan, varlıkta malik değil sadece halifedir. Bir canı almak ancak gerçek sahip olan Allah Azze ve Celle'nin izniyle ve O'nun adıyla meşru olabilir. Besmelesiz lokma, gasp edilmiş hükmündedir. Manevi gasp edilmiş enerjisi ise zulmettir, yani karanlıktır. Meyte yani leş ve nefsi emmare... Eceliyle ölen hayvanda kan vücutta kalır. Kan hem tıbben toksinlerin hem de tasavvufi sembolde nefsi emmarenin -yani kötülüğü emreden nefsini- ve hayvani şehvetlerin taşıyıcısıdır. Leş yiyan, o hayvanda dommuş olan ölüm ve şehvet enerjisini bünyesine katar. Bu da kalpte katılık, kasvet ve ibadete karşı isteksizlik oluşturur.

Bir diğer konu: Domuz Eti ve Rics, yani pislik kavramı. Allah Azze ve Celle yine En'âm Suresi'nde: "*De ki: Domuz eti ki bu şüphesiz pistir, ricstir*" diye buyurmuştur (En'âm Suresi, 145. Ayet). Kur'an-ı Kerim Azimüşşan domuzu pislik olarak niteler. Tıbbi zararları bir yana, tasavvuf ehli gidaları ahlaka tesir eder [olarak görür]. Domuz gayretsiz ve pislik içinde yaşayan hırslı bir hayvandır. Bu eti yiyan toplumlarda zamanla namus kıskançlığı yani hamiyet ve manevi hassasiyetlerin köreldiği müşahede edilmiştir. Haram lokma kalbin manevi alıcılarını, letaiflerini tıkayan bir zift gibidir. Seyyid Abdulkadir Geylani Hazretleri buyurduğu gibi: "Haram yemek kalbi öldürür, helal yemek ise iyihayır eder."

İkinci bölümümüz: Toplumsal Adaletin Kanayan Yaraları, Mali Haramlar

Allah ve Resulüne savaş açmak: Faiz, Riba. Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'da Bakara Suresi'nde Allah Azze ve Celle buyuruyor, diyor ki: "*Bunu yapmazsanız -yani faizi bırakmazsanız- Allah ve Resulü tarafından size bir savaş açıldığını bilin.*" (Bakara Suresi, 279. Ayet).

Peki bunun esbab-ı nüzulu nedir? Sakif ve Muğire oğulları kavgasıydı. Mekke'nin fethinden sonra Taifli Sakif kabilesi, Mekkeli Muğire oğullarından cahiliye döneminden kalan faiz alacaklarını tahsil etmek istediler. Muğire oğulları "*Biz Müslüman olduk, faiz ödemeyiz*" deyince büyük bir kriz çıktı. Bu mesele Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam'a intikal etti. Bunun üzerine inen ayet-i kerimede: "*Mümin iseniz faizden kalanı bırakın.*" (Bakara Suresi, 278. Ayet) emrini verdi. Sakif kabilesi ise bu ayet karşısında titreyerek "*Bizim Allah ve Resulü ile savaşmaya gücümüz yetmez*" deyip faizden çekildiler. Sadece paralarını aldılar.

Peki bu haramın tasavvufi hakikati, hikmeti nedir? Faiz aslında içimizdeki benliğin, egonun bir zirvesidir. "Benim olsun. Altta kalanın canı çıksın" gibi bir ifadesi var esasen. Ayet-i kerimede faiz yiyanların durumu şeytan çarpmış kimselere benzetilir. Tasavvufta ise bu, faizcinin dünya hayatında da ruhsal dengesini yitirdiğini, hırs ve endişe içinde manevi sarhoşluk yaşadığını ifade eder. Faiz bereketi kurutur. Sadaka ise temizler ve artırır. Faiz, Allah Azze ve Celle'nin Rezzak ismine güvenmemek, geleceği garantiye alma adına Allah Azze ve Celle'ye savaş açmaktadır.

Bir diğer konumuz: Rüşvet. Adaletin terazisine konan zehir. Yine Bakara Suresi'nde ayet-i kerimede Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: "*Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin. Bile bile günaha saparak insanların mallarından bir kısmını Yemeniz için onun bir parçasını hakimlere, yetkililere aktarmayın.*" (Bakara Suresi, 188. Ayet).

Rivayete göre bu ayet-i kerime Abdan bin Eşva el-Hadrami ile İmrul Kays arasında bir arazi anlaşmazlığı üzerine inmiştii. Abdan haksız olduğu halde almak istemişti. Meseleyi rüşvet veya yalan yeminle çözmeye meyletmıştı. Rüşvet, hakkı batıl, batılı hak gösteren bir illüzyon gibidir.

Rüşvet yiyan veya veren, basiret nurunu söndürür. Kalp gözü körleşir, hakikati göremez hale gelir. Dolayısıyla haksız kazançla beslenen bu vücut ibadet etse dahi o ibadetin nuru kalbine inmez. Bir menkibede anlatıldığı üzere, rüşvet ve şüpheli hediye kabul eden bir memur o gece kıldığı namazdan tat alamadığını, kalbine bir karanlık çöktüğünü fark ediyor. Rüşvet toplumun güven harcını eriten asitten farksızdır.

Bir diğeri: Ölçüde ve tartıda hile. Ebu Cüheyne'nin iki terazisiydi bu. Allah Azze ve Celle Mutaffifin Suresi'nde: "**Eksik ölçüp tartanların vay haline! Onlar insanlardan bir şey aldıklarında tam alırlar, satarken eksik tartarlar.**" buyurmuştur (Mutaffifin Suresi, 1-3. Ayet).

Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam Medine'ye hicret ettiğinde Medineliler ölçü ve tartıda hile yapıyorlardı. Rivayete göre orada Ebu Cüheyne adında bir adam vardı ve iki tane ölçüği bulunuyordu. Birile alırken -büyük ölçüyle alırken-, küçük ölçüğünü de satarken ölçüyordu. Bu ayet-i kerimeler inince o ve onun gibiler bu huylarından vazgeçtiler.

Aslında ölçüde hile sadece ticari bir suç değildir. Kulun Allah Azze ve Celle ile olan mizanını bozar. Bunu bozar. İnsan kendi nefrine gelince tam alan, başkasına gelince acımasız veya eksik tartan gibi davranıştırsa o kişi aslında "mutaffif"dir. Tasavvufa adalet, kendin için istediği kardeşin için de istemektir. Hilekarlık, El-Emin sıfatına ihanettir.

Yetimin malını yemek Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'ın ifadesiyle "**Karına ateş doldurmaktır.**" Bu ifade Nisa Suresi'nde geçmektedir (Nisa Suresi, 10. Ayet). Nüzul sebebi nedir? Gatafanlı Merset bin Zeyd veya zengin bir amcanın velisi olduğu yetim yeğeninin hakkına el koyması üzerine inmiştir. Peki bunun hikmeti nedir? Yetim, Allah'ın emanetidir. Bu emanete hıyanet, iç dünyadaki saf filtratı yetim bırakmaktadır.

Bir diğer bölüm: Nefsin ve Neslin Muhofazası. Zina ve Aile. İffet, ruhun kalesidir. Bu kale düşerse insanlık da düşer. Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'da Nur Suresi'nde şu ayet-i kerimeyi bizlere gönderdi: "**Namuslu kadınlara zina isnat edip sonra da 4 şahit getiremeyenlere 80 değnek vurun.**" (Nur Suresi, 4. Ayet).

Peki bunun esbab-ı nüzülü nedir? İfk Hadisesi ve Hilal bin Ümeyye. Bu ayet-i kerimeler İslam tarihinin en sarsıcı olaylarından biri olan İfk Hadisesi ve Hilal bin Ümeyye'nin karısıyla ilgili durumu üzerine nazil olmuştur. Hilal bin Ümeyye, karısını bir başkasıyla gördüğünü söyleince Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam ondan 4 şahit istemiş, getirmezse had cezası vurulacağını bildirmiştir. Hilal "Allah benim doğru söylediğimi biliyor, elbet bir ayet indirecektir" diye dua etmiş; bunun üzerine "Lian" -karşılıklı lanetleşme- ayetleri inerek onu cezadan, karısını da nikahından kurtarmıştır.

Peki tasavvufi hikmeti nedir? Zina çırkinlik olarak adlandırılır. Gözün zinası bakmak, kalbin zinası arzulamaktır. İftira ise mümin kardeşinin onurunu katletmektir. Tasavvufa bir insanın şerefine söz uzatmak, Kabe'yi muazzamayı yıkmaktan daha bir cürüm sayılmıştır. Zira müminin kalbi Beytullah'tır.

Eşkıyalık ve Terör. Yeryüzündeki bozgunculuk. Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de Maide Suresi'nde şöyle buyuruyor: "**Allah'a ve Resulüne karşı savaşanların cezası ancak öldürülmeleri veya asılmalarıdır.**" (Maide Suresi, 33. Ayet).

Peki bunun nüzul sebebi neydi? Ureyne ve Ukle kabileleri. Bu şiddetli ayet-i kerime; Medine'ye gelip Müslüman olduklarını söyleyen, ancak daha sonra dinden dönüp kendilerine süt ve deva veren çobanları vahşice katleden, gözlerini oyan ve develerini gasp eden Ureyne ve Ukle kabilelerinden bir grup eşkiya hakkında inmiştir. Bunun hikmeti nedir? Bu ayet-i kerime İslam'ın

kamu düzenine ve masum cana verdiği değeri gösterir. Terör ve anarşi topluma kaos sürüklər. Tasavvufi manada nefsin azgınlığı da bedende bir terör estirir, aklı ve vicdanı esir alır. Bu içsel teröristi, yani nefsi emmareyi terbiye etmeden dış dünyada huzur sağlanamaz.

İtikat ve Gayb: Sihir, Büyü ve Şirk. İnsanın en büyük imtihanı, görününen sebepleriyle görünmeyen müsebbib arasındadır. Sihir ve Harut-Marut illüzyonu. Allah Azze ve Celle yine Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'da Bakara Suresi'nde şöyle buyuruyor: "**Şeytanlar küfre sapmıştı. İnsanlara büyüyü öğretiyorlardı. Ve Babil'de Harut ve Marut adlı iki meleğin üzerine indirileni öğretiyorlardı.**" (Bakara Suresi, 102. Ayet).

Peki bu ayet-i kerime neden bizlere nazil oldu? Yahudiler Süleyman Aleyhisselam'ın muazzam hükümrانlığını sihir ve büyü ile elde ettiğini iddia ediyorlardı. "Muhammed, Süleyman'ı peygamber sayıyor. Oysa o bir sihirbazdı" iftirasını atıborlardı. Allah Azze ve Celle bu ayet-i kerimeyle Süleyman Aleyhisselam'ın masum olduğunu, küfre girmedigini, sîhrin şeytanların işi olduğunu ve Babil'deki Harut ve Marut kissasının bir imtihan olduğunu da bizlere beyan etmiş oldu.

Tasavvufi hikmeti nedir? Sihir hakikati olduğundan farklı gösterme çabasıdır ve bir göz boyamadır. Tasavvufa en büyük sihir dünya sevgisidir. Çünkü dünya fani olduğu halde nefse ebedi gibi görünür. Sihirle uğraşmak, sebepleri yaratan olan Allah Azze ve Celle'yi unutup karanlık sebeplere ve cinlere bel bağlamaktır. Bu Tevhid inancına aykırıdır. İradeyi sihre teslim etmek, kulun kendi eliyle boynuna tasma takmasıdır.

Affedilmeyen günah: Şirk ve Riya. Nisa Suresi'nde Allah Azze ve Celle bizlere buyuruyor: "**Şüphesiz Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları dilediği kimseler için bağışlar.**" (Nisa Suresi, 48 ve 116. Ayetler).

Kıymetli abiler, burası konumuzun aslında en can alıcı noktası. Şirk denince aklımıza hemen Ebu Cehil'in putları, taştan yontulmuş heykeller geliyor. Elhamdülillah biz puta tapmıyoruz der geçeriz. Ancak mesele bu kadar basit değil. Yine Yusuf Suresi 106. ayet-i kerimede Rabbimiz dehşet verici bir ikazda bulunuyor: "**Onların çoğu Allah'a ancak ortak koşarak inanırlar.**" Demek ki iman edenlerin içinde dahi gizli bir şirk hastalığı barınabilmektedir. İşte tasavvufun üzerinde en çok titrediği, kara bir gecede kara bir taşın üzerindeki kara karıncanın ayak sesi kadar gizli bir tehlikedir bu. Şirk-i hafi, yani gizli şirk.

Riya: Halkın gözüne tapmak. Gizli şirkin en yayğını riyadır. Riya, ibadeti ve iyiliği Allah rızası için değil, "desinler" diye, insanların övgüsünü kazanmak için yapmaktadır. Hazreti Mevlana Mesnevi'sinde bu hali çok çarpıcı bir hikayeyle anlatır: Bir adam her gün camiye gidiyor. En ön safta namaz kılıyordu. Tam 30 yıl boyunca "Ne takva sahibi bir adam, birinci safi hiç terk etmiyor desinler" diye buna devam ediyor. Bir gün camiye geç kaldı ve mecburen ikinci safta namaz kıldı. O an içinde büyük bir utanç ve sıkıntı hissetti. İnsanların onu ikinci safta görmesinden, "bak derecesi düştü" diyeceklerinden çok korktu. İşte o an fark etti. Aklı başına geldi. Anladı ki 30 yıldır kıldığı namaz Allah için değil, aslında insanların "aferin" demesi içindi. Eğer Allah Azze ve Celle için olsayıdı birinci saf ile ikinci saf Allah'ın huzurunda olmak bakımından fark etmeyecekti. O gün 30 yıllık namazını kaza etmiştir. Riya, kalpteki Allah makamına halkın bakışını oturtmaktadır. Bu manevi bir putperestlidir.

Şeyhül Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri şirk daha ince bir noktadan ele alıyor. Ona göre sebeplere takılıp kalmak ve sebepleri yaratan Allah Azze ve Celle'yi unutmak da gizli şirkin ta kendisidir. Allah Azze ve Celle bu alemde hikmet gereği her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Şifayı ilaca, rızkı patrona, yağmuru buluta bağlamıştır. Ancak kul "Beni ilaç iyileştirdi", "patron olmasa

"aç kalırdım" gibi ifadeleri kullanırsa ve kalbi tamamen sebebe bağlanırsa, işte o sebepler -bunlar ilaç, patron, para- onun "Rabb-i hassı" olur. Bu tasavvufta "Karınca ve kalem" misaliyle anlatılır. Bir karınca kağıt üzerinde yazıyı görür ve "bu harika yazıyı şu kalem yazdı" der. Biraz daha akıllı olanı ise "Hayır, kalemi tutan parmak yazdı" der. Hakikati görebilen ise kalbi ve parmağı hareket ettiren iradeyi görür, Allah Azze ve Celle'yi görür. Modern insan gücü, paraya, teknolojiye ve mevkiye o kadar güvenmektedir ki bu aslında bunların arkasındaki El-Kavi ve Er-Rezzak olan Allah Azze ve Celle'yi unutmasıdır. Kalpte Allah sevgisinden ve korkusundan daha baskın bir makam, veya kişi korkusu varsa orada devrilmesi gereken gizli putlar var demektir.

Peki bunun çıkış yolu nedir? Kalbimizdeki bu gizli putları nasıl temizleyeceğiz? Riyayı, kibri... Tasavvuf büyükleri "La İlahe İllallah" -Allah Azze ve Celle'den başka ilah yoktur- kelime-i tevhidini bir süpürgeye benzetirler. "La İlahe" -İlah yoktur- diyerek kalpteki tüm sahte ilahları; makam sevgisini, bu arzuyu, paraya güveni süpürüp atar. Kalp tertemiz olunca da "İllallah" -ancak Allah Azze ve Celle vardır- diyerek oraya sadece Hakk'ı yerleştiririz. İşte şirk haramının hakikati budur. Gönül Kabe'sini putlardan temizleyip sadece ve sadece sahibine yani Allah Azze ve Celle'ye tahsis etmektir.

Bir diğer başlığımız: Dilin ve Kalbin Afetleri; Yalan, Yemin, Giybet. Putlara eşdeğer günah: Yalan Şahitlidir. Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'da Hac Suresi'nde Allah Azze ve Celle bizlere şöyle buyuruyor: "**Artık putlara tapma pisliğinden kaçının. Yalan sözden veya yalan yere şahitlik yapmaktan kaçının.**" (Hac Suresi, 30. Ayet).

Ayet-i kerimedede yalan söz ile putlara tapmanın yan yana zikredilmesi aslında dehşet vericidir. Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam bir gün "Size büyük günahların en büyüğünü haber vereyim mi?" demiş; şirk ve babaya itaatsizliği saydıktan sonra doğrulup oturarak defalarca "Dikkat edin, bir de yalan şahitlik!" diye haykırmıştır. Tasavvufta yalan, "El-Hak" ismine kesinlikle karşı çıkmaktır. Hakikat birdir. Yalan ise o hakikati örtmek, olmayanı var gibi göstermektir. Yalancı şahit Allah'ın "Şehid" ismine ihanet eder.

Sözün namusu: Yemin ve Kefaret. Yine Maide Suresi'nde Allah Azze ve Celle bizlere şöyle buyuruyor: "**Allah bilerek ettiğiniz yeminlerle sizi sorumlu tutar.**" (Maide Suresi, 89. Ayet). Bu ayet Osman bin Maz'un ve bazı sahabelerin kendilerini ibadete vermek amacıyla lezzetli yemekleri yememek, kadınlarla evlenmemek ve sert elbiseler giymek üzere yemin etmeleri, yani bir nevi ruhbanlık taslamaları üzerine inmiştir. Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam bunu duyuncu "Benim sünnetimden yüz çeviren benden değildir" diyerek onları uyarmış ve yeminlerini bozmalarını, kefaret ödemelerini emretmiştir.

Peki tasavvufi hikmeti nedir? İslam'da ruhbanlık yoktur, takva vardır. Nefsi terbiye etmek, helalleri haram kılmakla değil, onları ölçülü kullanmakla olur. Yemin Allah Azze ve Celle'yi şahit tutmaktadır. Ancak yanlış bir işte Allah Azze ve Celle'yi şahit tutmak -yanlış yemin, yalan yemin- o yemini bozmaktan daha günahtır.

Giybet ve Alay: Ölü kardeşini yemek. Hucurat Suresi'nde Allah Azze ve Celle bize şöyle buyuruyor: "**Biriniz diğerinizin arkasından çektiştirmesin, giybet etmesin. Biriniz ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?**" (Hucurat Suresi, 12. Ayet).

Rivayete göre Selman-ı Farisi Hazretleri yemek hazırlanırken uyuyakalmıştı. İki sahabe onun hakkında "Bu adam kuyuya gitse suyunu kurutur" diye konuşmuşlardır. Efendimiz Aleyhissalatu Vesselam yemeklerinde kendisi "Dişlerinizin arasında kardeşinizin etini görüyorum" buyurmuştur. Aynı surenin 11. ayet-i kerimesinde alay etmenin yasağı ise Beni Temim heyetinin

Bilal, Süheyb ve Ammar gibi fakir sahabelerin kılık kıyafetiyle alay etmeleri ve Hazreti Safiyye'ye "Yahudi kızı" denilmesi üzerine inmiştir.

Peki hikmeti nedir? Giybet yamyamlıktır. Giybet eden, namaz ve oruçtan kazandığı sevapları ve nurları hakkında konuştuğu kişinin amel defterine transfer eder. Kiyamet günü müflis durumuna düşer. Alay etmek ise kibir hastalığının tezahürüdür. Herkes Allah Azze ve Celle'nin sanatıdır. Sanatı aşağılamak, sanatkari incitmektir.

Kıymetli abilerim, gördüğünüz gibi Kur'an-ı Kerim Azimüşşan'ın haram levhaları bizi kısıtlamak için değil, bizi insan-ı kamil mertebesine yükseltmek için konulmuştur. Besmelesiz lokma ve domuz eti kalbi karartır, gaflet verir. Faiz ve rüşvet toplumun adalet omurgasını kırar, merhameti öldürür. Zina ve iftira nesli ve onuru tarumar eder. Şirk ve sihir kulun Rabb'iyle olan bağını koparır, iradeyi felç eder. Riya, amellerin içini boşaltır; kulu halkın kölesi yapar. Yalan ve giybet kardeşliği ve hakikati parçalar.

Peki çıkış yolu nedir? Çıkış yolu Nasuh tövbesidir. Yani dönüşü olmayan, samimi bir pişmanlıktır. Mevlana Hazretlerinin dediği gibi: "Testi kırıldıkten sonra da suyu getir." Testi kırıldıkten sonra da olsa suyu getir. Yani Allah Azze ve Celle Tevvab'dır, Rahim'dir. Rabbim bizleri midesini haramdan, dilini yalandan, kalbini şirk ve kinden arındıran; selim bir kalp ile huzura varan kullardan eylesin.

Dersimizi bitirmeden önce yine Allah Azze ve Celle'nin Al-i İmran Suresi'ndeki şu ayet-i kerimesini söylemek istiyorum: "**Rabbimiz bizi doğru yola ilettilikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağıyla. Lütfu en bol olan şüphesiz Sensin.**" (Al-i İmran Suresi, 8. Ayet).

Seyyidimizden:

Allah razı olsun.

Kur'an-ı Kerim'de geçen haramları Çağrı, Allah razı olsun bize saidı. Allah Azze ve Celle kullarına niçin haram demiş, ne için helal demiş... Rabbül Alemin Azze ve Celle, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i çok sevmiştir. Ona izzet vermiş, ihsan vermiş. Ahir zamanın son nebisi, yarattığı ilk nur yapmış Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i. Allahu Teala'nın şanını yükselmiş, şerefini ziyadeleştirmiştir; Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hatırlarına Allahu Teala onun ümmetine çok değer vermiştir. Ve ahirin ahirinde yaşarlar ama cennete ilk girecek olanlar Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmetidirler.

Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de bize haramları net bir şekilde söylemiştir. Şüphe bırakmayacak şekilde haramı Allahu Teala nefyetmiş. Haram; Allahu Teala'ya uyan bir insanın, Kelime-i Şehadet getirip sorumluluk sahibi olan bir insanın, Allahu Teala'nın emirlerine kesintikle uyacağına, yasaklarından kaçınacağına söz veren Müslüman olma alametidir.

Allahu Teala bizim kendisine ne kadar saygı duyduğumuza, onu ne kadar hissettiğimizi, O'nun bizi ne kadar gördüğünü, bizim de kalbimizin O'nu ne kadar kabul ettiğini idrak edebilmemiz için ve bizim O'na kolayca ulaşabileceğimiz; ruhumuzu, aklımızı, bedenimizi, toplumumuzu temizlememiz için Allahu Teala "haram" demiş, haram. "Ona yaklaşma. Onu yapma. Ondan uzak dur." Allahu Teala böyle dedi bize. "Yapma" dedi, "uzak dur" dedi.

Ve uzak dur dediği şeyler nelerdir? Dikkat edin, ilk uzak dur dediği şey **"Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü"nden sonra, dedi: "Sakin bana bir

şeyi şirk koşma." Çünkü Ben senin Rabbinim ve sen bana söz verdin. Sakın sözünden ve vadinden dönme.

Bir insan dese "**Eşhedü en la ilahे illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulüh**", söz veriyor insan. Diyor: "Ya Rabbel Alemin, ben Sana hiçbir şeyi şirk, ortak koşmayacağım." **Allahümme hafız.** Eğer ben sözümden dönersem, Sana şirk koşarsam verdiğim sözün hükmü geçersiz kalır. Sözün hükmünün ağırlığı ancak beni cehenneme getirir. O yüzden insan katen -gizli ve açık- hiçbir şekilde Allahu Teala'ya şirk koşmayacak.

Açık bir şekilde şirk koşarsan dinden çıkarsın. Gizli şekilde şirk koşarsan kalbini mühürlersin. Açık şekilde şirk koşarsın, dinden çıkarsın. Gizli şirk koşarsın, kalbin mühürlensin. O yüzden akıl sahibi insan, kalp sahibi insan, mümin insan Allahu Teala'yı Allah olarak bilecek, kul olarak kendisini bilecek. Allahu Teala'nın hakkını ve hududunu aşmayacak, kulluk vazifesini de gücünün yetiği kadar yerine getirecektir. Şirk koşmayacağız Allahu Teala'ya.

Ve sonra Allah Azze ve Celle şirkten sonra "Birbirinizin hakkına girmeyin" dedi. İnsanın birbiri üzerinde hakları vardır. O hakları kesinlikle çiğnememek lazımdır. Bir mümin bir mümine giybet etmez. Bir mümin bir mümine iftira atmaz. Bir mümin bir mümine, namusuna haram gözle bakmaz. Bir mümin bir mümini aldatmaz. Bir mümin bir mümini harama, kumara, zinaya düşürmez.

Müminler ancak Rabbel Alemin'e kavuşmak, Allahu Teala'yı memnun etmek için ancak hayırda yarışırlar. Mümin mümine zulmetmez ve zulme uğratmaz. Bir mümin bir müminden emindir. O yüzden ne yaparsak yapalım, bizi gören Allah Azze ve Celle'yi memnun edeceğiz. Haramdan çok uzak duracağız. Amma velakin nefsimiz harama doğru meylederse muhakkak Allah Azze ve Celle'ye tövbe edeceğiz, iyilik yapacağız ve hemen yıkanacağız ve bir daha o kötülige düşmemek için Allahu Teala'dan yardım dileyeceğiz.

Sonra Rabbü'l Alemin toplumda ne diyor? "**Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin...**" (**En'am Suresi, 121. Ayet**). Kesmeyin.

Bir insan eğer Müslüman olursa; "Bismillah" ve "Bismillahirrahmanirrahim" onun için artık Resulullah (s.a.v.)'e yaklaşmak, Allah-u Teala'nın kulunu kabul etmek ve her şeye onunla başlamak olması lazım, öyle icap ediyor. Çünkü bir insan Müslüman olduğu an artık Bismillah ve Bismillahirrahmanirrahim onun üzerinedir. Onsuz kelam olmaz onda. Çünkü niye? Bir insan Müslüman olunca kendini Rabbine bağlar. Rabbine bağlılığı zaman da bunu dille ifade etmek zorundadır. Bir insan "Bismillah" dediği zaman der ki; "Ya Rabbi ben sana bağlandım, ben seninleyim, ben sana aitim ve her şeyi senden bilirim."

İnsanı küfürden, şirkten koruyan en büyük kelam; Bismillah, Bismillahirrahmanirrahim'dir. Bismillah şirkten korur, Bismillahirrahmanirrahim insanı Allah-u Teala'nın muhafazasına alır ve insanı haramdan beri tutar.

Bir insan "Bismillahirrahmanirrahim" diyerek haram işleyemez. Haşa, bir insan "Bismillahirrahmanirrahim" derse, haram işlerse kafir olur. Allah'ın adıyla anılıp haram işlenmez. Haşa bir insan Bismillah deyip domuz keserse haram... Domuz haram ama Bismillah deyip domuzu keserse adam kafir olur. Sadece adam domuzu kesti; Müslümanlığından bir şey kaybetmez yemediği müddetçe. Ama "Bismillah" deyip domuzu keserse kafir olur. Allah-u Teala'nın haramını Allah'ın adıyla işleyemezsin. Bir insan haramı Allah'ın adıyla işlerse o insan helak olur. Günaha Allah-u Teala kapısını açmıştır. Ama bir insan haramı Allah'ın adıyla

işlerse o kafir olur. O kişinin yeniden Müslüman olması lazım, Müslüman olduktan sonra tövbe etmesi lazımdır. Müslüman olmadan tövbe ederse yine Müslümanlığı muallaktadır.

Vallahı insanın çok dikkat etmesi lazımdır. Şu İslami yaşıntı incedir, hassastır ve selamet üzerinedir.

Domuzu haram kıldı Allah-u Teala. "Ya Rab sen bunu haram kıldın bana, ben bunu kabul ettim." Hikmeti nedir Ya Rabbel Alemin? Bu kadar hayvan vardır, sen bu domuzu niçin bana haram kıldın diye insan sorabilir. Buna en hikmetli cevap şudur: Deden Adem yeryüzüne indiği zaman Şeytan-ı Lain'in ilk aldattığı hayvan domuzdur ve deden Adem'e ilk zarar vermeye çalışan hayvanlar içinde domuz olduğu için Allah onu nehyetti, insana haram kıldı.

Kim kimin tarafındaysa o sana helaldır. At senin tarafındaydı, Allah onu sana binek hayvanı kıldı. Arı senin tarafındaydı, Allah sana balından istifade ettirdi. İnek sana yakın davrandı, koyun sana yakın davrandı deden Adem (a.s.) dünyaya geldiği zaman. Allah-u Teala onları hem helal kıldı hem bereketli kıldı. Yılan sana saldırdı deden Adem gelince; Allah-u Teala onu nehyetti, dedi; "Onu gördüğün yerde öldürebilirsin, sana helaldır (öldürmek)." Akrep deden Adem yeryüzüne indiği zaman çok büyütü, o da şeytanın kışkırtmasıyla deden Adem'e saldırdı, Allah onu nehyetti.

Yani her şeyin Allah katında, deden Adem'den gelen bir hikmeti vardır. Siz o hikmeti inşallah öğrenin ve ne geliyorsa size iyilik, bilin ki dedeniz Adem'den gelmiştir ve Muhammed (s.a.v.)'de ancak vücut bulmuştur. Haramdan kaçınmak lazım.

Kuran-ı Kerim'de geçen haramlar mahduttur (sınırlıdır).. 15 taneyi geçmezler, azdırırlar. Ama Allah Azze ve Celle bizi temizlemeyi murad etmiş, bizim kendisine güzel kavuşmamızı murad etmiş. Ve Allah-u Teala bu yükün altından kalkabileceğimizi muhakkak dilemiş ve muhakkak ilmi de bilmıştır.

Haramlar... Eğer insan haramlarda ısrar ederse önce Rabbine isyan eder. Bir insan Rabbü'l Alemin'e isyan ederse kesinlikle Şeytan-ı Lain onun en yakınına gelir. Zamanla onun vücuduna nüfuz eder. Ve bir insan haramlarda isyan eder, Rabbü'l Alemin'e asi olursa o insan önce kötü arkadaş edinir. Sonra o insan küfür söz söyler. Sonra o insan içkiye başlar. Sonra o insan kumarbaz olur. Çünkü niye? Şeytan-ı Lain; "İçkici benim yarımdır, kumarbazsa benim oyunağımındır" der.

Eğer bir insanı isyan ettirdiğim zaman, bu iki grupta onu karşılaşmazsam o kişide hala iman var demektir. Muhakkak Şeytan-ı Lain eğer bir insan haramda ısrar ediyorsa, harama bile bile düşüyor, Lain'in iki tane durağı vardır. Bir tane durağı içki, bir tane durağı kumardır. Çünkü Lain bu iki durağa birini düşürdüğü zaman diyor ki; "Artık bunu öyle bir yere bırakıtm ki çırpınsa bile çıkacak kudreti yoktur." **Soru Cevaplar:**

O yüzden bir insan sakın haramda ısrar etmesin. İnsan harama düşebilir, hata edebilir. Emre söz aldın, söyle dinliyoruz seni?

Emre: Estağfirullah Seyidim. Yani bizim çevremizde bunları yapan çok insanlar var Seyidim. Yani Şeytan-ı Lain onları orada bıraktı diyorsunuz ya, biz nasıl çıkaracağız Seyidim onları oradan? Çok var etrafımızda. Hele bu son zamanda bu kumar Seyidim yani aldı başını gitti.

Seyyidimizden: Bir insan bilerek ve isteyerek haram işlerse, haramdan zevk alırsa Allah-u Teala'ya isyan eder, ona asi derler. Asının can yoldaşı Şeytandır, asılık yaptığı müddetçe. Asi olan bir insanın ilk durağı içki ve kumardır. Muhakkak buna düşer. Ama bu duraktan kurtulmanın tek

yegâne çaresi; seni içkiye ve kumara sevk eden arkadaşlarını, çevreyi ve o yeri kesinlikle terk etmek zorundasın. Bir insan, Allah gösternesin, bir yer seni devamlı günaha hatırlatıyorsa o yere gitmemek lazımdır. Çünkü niye? Ayağın alışmış, beynin alışmış, kulağın alışmış, gözün alışmış, miden alışmış... Bu kadar çok alışmışlık şeyi varsa sen oraya gidersen tekrar aynı hatayı yaparsın, kesinlikle yaparsın.

O yüzden bir insan, Allah gösternesin haramda ısrar etti, asi oldu, sonra şeytanın iki durağına yakalandı içki ve kumara... Bundan kurtulmasının tek şartı; tövbe edecek, şahadet getirecek, yıkanacak, Allah-u Teala'yı kabul edecek, sonra kesinlikle arkadaşlarını ve çevreyi ve o bölgeyi terk etmediği müddetçe bu kişinin iman-ı kâmil ile kurtulamaz, imkanı yoktur, yine düşer.

Lain, bir insan Allah Azze ve Celle'ye gizli ya da açık şirk koşarsa, Şeytan-ı Lain o kişiye ne yapırır biliyor musunuz? Ya zina yapırır nesli yok eder, ya da adam öldürür. Bakın iyi dinleyin. Bir insan açık ya da gizli şirk yapıyorsa, Şeytan-ı Lain kesinlikle o adama iki ölüm yaşatır. Bir tanesi zina ile nesli öldürür, diğerini hakikaten insan öldürür yahut da topluma zarar verecek yangınlar çıkartmak... Ev yakar, araba yakar, orman yakar... Yakar da yakar çünkü onlarda Şeytan'a ait yakma hastalığı ortaya çıkar. Bu hastalık annesini döver haşa, babasını döver haşa. Bu adamlar ama içki ve kumara düşmezler. Bakın bir insan açık ya da gizli Allah-u Teala'ya şirk koşarsa bu adam içki ve kumara düşmez. Bu adam anne babasını döver, zina eder yahut adam öldürür yahut da ev, orman bir şey yakar bu adam. Çünkü bu Şeytan-ı Lain'in ona nasibidir.

Bundan kurtulmak zordur. Nasıldır bundan kurtulmak? Kişi kesinlikle "Estâgfirullah" diyecek, bu "Estâgfirullah'a kesinlikle birini şahit tutacak. Hiç kimseyi bulamazsa güneş, ayı, yıldızı, ağaç, toprağı, denizi illaki bu adamın bir şahidi olması lazım. Sonra bu kişinin cömertlik dediğimiz hale düşmesi lazımdır. İyilik yapması lazım, sadaka vermesi lazım, hizmet etmesi lazım Allah-u Teala'ya ve kesinlikle gece amelleri o kişi kesinlikle düstur olur ona. Ve bu kişi artık haram kelamdan beri olur. Mezarlık ziyaretlerini çokça yapar, ölü evi olduğu zaman o ölü evini çokça ziyaret eder, yetimlere ve dullara bakar; ancak onu bu şekilde, ondaki bu hal ancak böyle temizlenir. Başka türlü temizlenmesi vallahi çok zordur.

Bir insan Allah gösternesin... Sadık el kaldırmış, Sadık söyle Sadık.

Sadık: Seyidim eğer bir kişi bu dediklerinizi yaparsa, riyadan uzaklaşmaya mı çalışır? Hem uzaklaşmaya mı çalışır hem de işlemiş olduğu şirk de affolunabilir mi?

Seyyidimizden: Oğlum Allah Azze ve Celle eğer kul ona dönerse... Şirkte şeydir ha! Bir insan şirkten tövbe ettiği zaman son nefesine kadar bu hali devam ettirmek zorundadır! Çünkü şirk Allah-u Teala'nın kabul etmediği bir haldir. Tövbesi en zor olan... Ama insan dönerse Allah-u Teala kabul eder. Ama şirketin dönüşü gerçekten çok zor, çok meşakkatli ve son nefese kadardır.

Haramdan insanın uzak durması lazımdır. Bir insan haramlarda uzak durdukça Allah onu temizler. Allah-u Teala onu temizledikçe Resulullah (s.a.v.)'e yakın eyler. Ve Resulullah (s.a.v.)'in haliyle hallendirir, huyyla huylandırır, ahlakının o güzel tecelliyatını hemen Allah-u Teala ihsan eder. Ve o kişi Resulullah (s.a.v.) gibi kokmaya başlar.

Günahın zor olanlarında giybet etmek var, alay etmek var. Giybet ve alay etmek... Şeytan-ı Lain Allah-u Teala'nın bu güzel kıldığı insanı, insanla yıkmaktan çok zevk alır. Çünkü Şeytan-ı Lain insanla alay edemez, Şeytan-ı Lain insana giybet edemez. Şeytan bile insan hakkında konuşmanın, insana iftira atmanın ve insan denen bu güzel lütufkarla alay etmenin Allah katında geri dönülemez bir hesaba maruz kalacağını sizden ve benden daha iyi bilir.

Bir insan kardeşinin etini yemek ona haramdır, buna giybet derler. Mümin kardeşinin arkasından konuşamazsınız. Mümin kardeşine alayçı bir söz söyleyemezsin. Mümin kardeşine hoşuna gitmeyecek bir lakap takamazsınız. Buna hakkın yoktur. Çünkü o mümin kardeşin Allah-u Teala'nın kuludur, Resulullah (s.a.v.)'in neferidir, Allah-u Teala'nın yeryüzündeki vazifelisidir. Sakın onu küçümseme. Hiçbir zaman Allah'ın kollarını küçümsemeyeceksiniz. Kim Allah-u Teala'nın kollarını küçümserse onda kibir vardır. Kim kibri kendisine mesken edinirse, şunu net bilsin: Şeytan-ı Lain onun sırtındadır, onun sırtında dolaşır ve o kişiye fitneye düşürtür, vesveseye düşürtür ve hastalığa düşürtür.

Mümin bir kardeşine giybet eder, alay eder, ona takma bir ad takar, onu toplum içinde rencide ederse şunu net bilin; Şeytan-ı Lain o kişinin omurgasına yerleşir ve o kişiyi vesveseyle hasta eder. Bakın ey insanlar, siz haram yaparsanız Şeytan-ı Lain size ne yaptığını vallahi iyi anlayın, iyi idrak edin. Çünkü şeytan sizin düşmanınızdır, düşmanınız sizi harama düşürtmek istiyor. Böylece Lain, Allah-u Teala'nın tertemiz en güzel kulu olmaktan, Allah-u Teala'nın yeryüzüne size bakıp merhametini nazar etmesinden sizi sakındırmak ve kendi kötü pisliklerini yeryüzüne yarmak için sizi harama düşürmek ister. Siz akıllısınız, siz müminsiniz. Size Allah kalp vermiş, Resulullah (s.a.v.) vermiş, Din-i İslam'ı vermiş. Sakın harama düşmemek için çok gayret edin.

Harama düştünüz, sakın durmayın! Hemen kalkın. Allah-u Teala'ya dönün deyin; "Ya Rabbi, Estağfirullah. Ben nefsime uydum, ben şehvetime uydum, ben kötü arkadaşma uydum, ben kendime zulmettim ama Rab olarak seni bildim, Peygamber olarak Muhammed (s.a.v.)'i bildim ve Muhammed Resulullah (s.a.v.)'in getirdiği tüm dini kabul ettim. Ben sana tövbe ettim Ya Rabbel Alemin, sen benim şahidim ol, hazır olan melekler benim şahidim olsun. Allah'ım ben sana döndüm Ya Rabbel Alemin. Şu anki yaptığım hareketten muhakkak Şeytan-ı Lain nasiplenmiştir; Allah'ım o nasibinden beri kıl, ben sana söz veriyorum, bu yaptığım halin bedeli olarak Resulullah (s.a.v.)'in bir sünnetini yaşayacağım ve yaşatacağım Ya Rabbel Alemin. Resulullah (s.a.v.)'in sünnetini bana kefil kıl" böyle demek lazım ve böyle yol almak lazımdır.

Allah-u Teala sizlerden razı olsun. İlyas Efendi, soru mu var?

İlyas: Seyidim, şimdi hepimizin geçmişte kendine göre vardır içinde kalan, bu şekilde yapmış olduğu günahlardan vesairelerden ya da şirk değil de hani günahına pişman olduğu konular vardır. Bu konularla ilgili mesela namazlardan sonra Seyidim yer yere aklimiza geliyor "Estağfirullah" deyip tövbe veriyoruz, söz veriyoruz Rabbimize. Onun haricinde bir kefareti, bir vesairesi bir şeyi var mı? Yani onu Rabbimin bizi bağışlamasıyla ilgili olarak hayatı geçirebileceğimiz ne yapılabilir daha tövbemizin haricinde, daha tamamlayıcı olarak böyle?

Seyyidimizden: Aferin sana İlyas, Allah senden razı olsun. Bir insanda iman varsa onda böyle dert olması lazımdır. Çünkü insan Allah-u Teala'ya tertemiz ulaşmak istiyor. İnsandır, cahil olabilir, hata yapabilir. Şimdi Allah bizi, dedemiz Adem hata yaptı diye hatamıza mühlet veriyor, elhamdülillah. Ama bir insan hata yaptıktan sonra en güzel insan o hatadan dönendir, sonra iyilik yapandır.

Doğru, biz Allah-u Teala için namaz kılacağız. Namazdan sonra Allah-u Teala'ya iman edip "Estağfirullah" diyeceğiz. Bir insanın Allah-u Teala'ya yapacağı en büyük iyilik; şanını yükseltilmiş Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e çokça salavat getirmektir. Hani bir insan; "Biz Estağfirullah dedik, sonra Resulullah (s.a.v.)'e geçmiş zamanda yaptığımız hatalardan dolayı çokça salavat getirdik, Resulullah (s.a.v.)'e yakın olmaya gayret ettik. Sonra sünneti üzerine misvak kullandık elhamdülillah. Sonra bir yetim doyurduk elhamdülillah. Sonra bir dulun iaşesini üstlendik elhamdülillah. Sonra Allah-u Teala için gittik bir ağaç ektik, Allah-u Teala için

bir meyve ağacı ektik ve bu meyve ağacını fakirlere, ağaçlara, kuşlara, nebatata adadık; bu da Allah-u Teala katında bir hayırdır, bu olduğu müddetçe Allah bize ihsan edecek. Bir su olmayan bir beldeye su getirdik, vallahi bu büyük hayırdır. Bir aş evi yaptık, bu da büyük bir hayırdır."

Ama en büyük hayır kendimize yaptığımız iyiliklerdir. O en büyük iyilik nedir bir insanın? Bir insan tövbe ettiği zaman Allah-u Teala ona dinini çok sevdirir. O kişi dininde maharetli olmak için dinini öğrenir, öğrendiği dini insana inkişaf eder ve Allah-u Teala onun üzerindeki nurunu tastamam eyler. Bunları yaparsak inşallah Rabbim bize ihsan eder. Çünkü niye? Peygamberlerin en büyük özellikleri nedir? Cömert olmalarıdır. Dullara, yetimlere baktırırlar, öksüzlere baktırırlar, yemek yedirmeleridir. Toplumda toplumu rahatsız edecek bir şey varsa o rahatsız edilecek şeyi ortadan kaldırırlar. E peygamberler madem böyle bir güzellikle Allah-u Teala'ya ulaştılar, biz hata yapan kollar da peygamberlerin yaptığı güzellikleri devam ettirerek Allah-u Teala katında bağışlanmış, Allah-u Teala katında izzet ve şeref kazanmış kullara dönüşürüz. Ve takva ehli diye hitap edilen haya sahibi insanlar oluruz.

İlyas: Allah razı olsun sizden Seyidim. Bir de bu söyledikleriniz konusunda Rabbimize sığındık, hareket ettik... O şekilde de tövbenin haricinde bir takım şu dediginiz şeyleri de yaptığımızda, bu noktada bizim bu niyetimizi, bu tövbemizdeki halisliği, bu gönlümüzdeki pişmanlığı gerçekten Rabbü'l Alemin bize bağışladı bağışlamadı noktasında bizde bir takım haller olur mu?

Seyyidimizden: Kesinlikle olur. Haller olur, nasıl olur? Önce heybetli olursun. Özgüvenin olur. Allah-u Teala'nın adı anıldığı zaman kalbin ürpermeye başlar. Resulullah (s.a.v.) dendiği zaman hemen elini kalbine getirirsin, boynunu bükersin, sanki onun huzurundaymış gibi bir hal hissedersin. Gece amelleri kalbine düşer, gece namazları kalbine düşer. Sonra kesinlikle mezarda ya da bir insan düşkün olduğu zaman Allah-u Teala adına dua edersin. Artık insanlarda bir sınıf ayrimı yapmazsun. Sarhoş gördüğün zaman dersin ki; "Ya Rabbel Alemin bu senin kulundur, sen buna merhamet edersin" dersin. Yani artık öyle bir hale gelirsın ki Allah-u Teala'nın merhameti artık sende tecelli etmeye başlar. Ve o tecelliyatı Allah-u Teala'nın kullarına en güzel şekilde ihsan makamında olursun.

İlyas: Allah razı olsun sizden Seyidim. Demek ki tövbem vesairem konusunda doğru yolda olduğumu hissettirm bu açıklamalarınızla. Rabbim sizden gani gani razı olsun Seyidim.

Seyyidimizden: Amin, Allah izzetinizi arttırsın, afiyetinizi arttırsın inşallah.

Seyyidimizden: Bakalım Mehmet ne diyor? Mehmet söyle bakayım Mehmet.

Mehmet: Kusura bakmayın Seyidim, İlyas abinin sözünün üzerine iştiraksız biraz araya girmiş gibi oldum hakkınızı helal edin. Şimdi Sadık abi de bugün çok güzel konulara değindi, Allah ondan da razı olsun Seyidim. Faiz noktasında hani kafama takılanlar vardı. Özellikle girdiğimiz ortamlarda bahsi geçiyor. Özellikle günümüzde birçok cemaat adı altında bile bu "Reel Faizi" savunanlar var. Hani bu konularda girdiğimiz ortamlarda savunabileceğimiz veya söyleyebileceğimiz şeyler neler olmalı? Yani bu reel faiz adı altında faizin günümüzde artık hani belli noktalarda geçerliliğin olabileceği yönünde savunanlar var. Yani her türlü haram olarak biliyoruz faizi. Bu noktada nasıl bu reel faiz söylemini çürütebiliriz Seyidim?

Seyyidimizden: Allah-u Teala bizi bırakıp gitti mi?

Mehmet: Haşa Seyidim.

Seyyidimizden: Resulullah (s.a.v.) bizi bırakıp gitti mi?

Mehmet: Haşa.

Seyyidimizden: Kur'an-ı Kerim bizi bırakıp gitti mi?

Mehmet: Haşa Seyidim.

Seyyidimizden: Allah Azze ve Celle Alim esmasıyla, Muhammed (s.a.v.)'e indirdiği günden kiyamete kadar her şeyi bilmiyor muydu? Allah Azze ve Celle ısrarla faiz üzerinde durdu. Muhammed (s.a.v.) kendi zamanında faiz üzerinde çok durdu ve Müslüman toplumlarına Allah Azze ve Celle demedi mi; "**Faizle iştigal etmeyin, yapmayın. Siz müminsiniz, Müslümansınız.**"

Ve Allah-u Teala dedi; "**Kim faizle iştigal ederse...**" Hangi toplum, hangi toplum faizi adını değiştirse, rengini değiştirse, kimliğini değiştirse; Allah'a ve Resulüne savaş açar. Bakın, faiz toplumlarına bakın hiçbirinde bereket yoktur, sulh yoktur, huzur yoktur.

Ama bakın kafir memleketi... Kafir memleketinde faiz yoktur. Mesela Amerika'da faiz yok, Hollanda'da faiz yok. Ama oradaki insanlar huzurludurlar, mutludurlar. Niye? Allah-u Teala'nın şeriatını uyguladıkları için mutlular. Kim bize faizi savunursa; "Vay efendim toplum şöyledir, işte enflasyon vardır, şu vardır bu vardır bundan dolayı..." Hayır kardeşim! Madem biz faizin haram olduğunu biliyoruz, toplumu kendi içimizde faizsiz bir düzen kurabiliriz. Biz akıllı insanız, toplumuz biz. Yani kafirler ve Yahudiler bizi Allah-u Teala'dan uzaklaştmak, dualarımız kabul olmasın, Allah ve Resulü bize düşman olsunlar diye faizi değişik görüşlerle bize helal yapacaklar, biz miyiz?

Çünkü bu Yahudi'nin ya da kafirin ya da şeytanlaşmış toplulukların bir oyunu olduğunu biz biliyoruz. Biz bildiğimiz halde kalkıp bu adamların faizini neyle savunabilirim? Allah net söylemiş; Hangi adla olursa olsun toplumun refahını düşürten, toplumun alım gücünü düşürten, toplumu fakirleştirten her şey Allah katında faizdir. Faiz Allah'a ve Resulüne düşmanlık etmektir, savaş açmaktadır. Toplum topyekün "Allah-u Teala ile hem savaş açar hem biz Müslüman yaşayacağız" diyorsalar toplumda hastalık var demektir. O şekilde savunanların ekserisini ben "Hasta" diye tabir ediyorum.

Çünkü Allah-u Teala'nın bir ayeti var; "**Ve hifzan min kulli şeytanın mārid.**" (**Saffat Suresi, 7. Ayet**) (Her türlü inatçı şeytandan koruduk). İlginç bir deym. "Hasta olan şeytanın her şeyinden sana sığınıyorum". Allah-u Teala orada ilginç bir deym kullanmış. İnsan hiç merak etmiyor mu "Şeytan hasta mıdır, doktora gitsin!" Hayır. Allah-u Teala bu şekilde toplumu hastalaştıran düşüncelerden bahseder Allah-u Teala. Faiz de, şu anki mevcut uygulanan faiz de "Şeytan-ı Marid" kısmına girmektedir. Toplumu hasta eden, hastalığa düşürten ve şeytanlaşmış düzelnlere yakınlaştığı için "Şeytan-ı Marid" deyimi bunlar için kullanılmıştır. Onlara kullanabileceğiniz en güzel deym budur: Şeytan-ı Marid. Faiz, Allah haram kıydı.

Mehmet: Allah razı olsun Seyidim inşallah, sağ olun.

Seyyidimizden: Düzeltmek lazım, toplum olarak düzeltmemiz lazımdır.